

POSLEDNÍ PŘEDSTAVENÍ.

Veškeré místnosti cirku byly každého večera úplně přeplněny. Hromový potlesk otřásl dlouho prkennou boudou, odměňuje takto krkolomný výkon miláčka celého obecenstva — šaška Augusta. Dnešní bláznavský jeho humor a vytrvalost, a jakou své obvyklé skoky provádí, naplňuje obecenstvo obdivem a udržuje je ve stálém skoro až křesčovitém smíchu. Jaká toho na přídělna? Plný dům snad při jeho dnešním "příjmu" či jiná radost, jež nitrem jeho otráská? Nikoliv! Každý bedlivý pozorovatel z první řady sedadel může zcela zřetelně slyšet ze spodu té pomoučené a poecerné tváře a z těch strnulých očí, dnes jakousi zoufalost a lhostejnost, člověka až v šílenství přivádějí. To není ten přirozený humor a vtipné nápady, které večer co večer havi obecenstvo. Nikdo také z přítomných ani netuší, jaká bolest a jaký žal v nitru jeho žije. Ještě několik smělých skoků a večerní představení jest u konce. Ubohý August! Musel sama sebe zapřít, byl nucen své city utlumit, aby aspoň dnes při jeho "příjmu", kdy vždy nějaký ten dvoacetihaléf uspoří pro domácnost, neodecházelo obecenstvo nespokojeno z cirku. Potleskem jako hromová bouře odměněny dnešní jeho výkony, skutečně, takové počty se mu málo kdy dostalo. Ani času nemaje, aby svůj pomoučený šat se sebe shodil, jen do pláště se zabaliv, bleakurychle pádí těmi nejosamělejšími ulicemi města, ku svému skromnému příbytku, ku lůžku svého těžce nemocného dítěte — jedináčka.

Již jest u cíle, mocně stisknuti klíky, dvě se rozlétnou a již se sklání nad nemocným dítětem svým. Chee je polbit, však jako hadem usíknt uskočí zpět a klesá s hlavou skloněnou na lůžko — u náručí mrtvé deerašky. Ta tvář, jež nyní pomoučená a poecerná, se náhle v slzách stápl a rty na polo otevřené, jimiž před krátkou chvílí slova vtipu a žertu se drala, mimovolně modlitbu šeptají. Přemožen, zdrcen bolestí — jako bez ducha spoívá v posledním objetí své deerašky. Duch jeho zalétá do dávné minulosti a přivádí mu na paměť nejšťastnější a nejbláhovější okamžiky jeho života —

Nemaje rodičů, co malý hošík přehl z domu svého pěstouna. Po dlouhém éase, bloude bez cíle světem, nalezl veselou společnost koučujících umělců a neodolatelným pudem hnán, přidružil se k nim. Získav si záhy přízně feditelovy, stal se pomocí jeho na krátký čas členem jedné větši společnosti. Zde ji spatřil poprvé, a při prvním setkání jej tou měrou okouzila, že od té chvíle mu byla vším. Veselá jeho povaha upoutala i ji k němu. Netrvalo to dlouho a kněz u oltáře spojil je u věčný svazek. Jak sladká to byla chvíle v jeho životě! Co závistník a zbožňovatel se divilo, že nejkrásnější jezdkyňe ruky své podala — šašku Augustovi. Tenkrát žil jen pro ni. A když jej po roce obdařila deeraškou, tu teprve dovršeno bylo štěstí jeho. Bohužel, netrvalo ale dlouho. Jednoho večera, jsa se svojí deeraškou sám doma, byl pojednou náhlým hlomozem vyrůšen. Ryeblé vyšel z domu a tu spatřil zástup lidí, skupených kol nosítek, na nichž cosi v plátne zahaleno, leželo. Puzen zlou předtuchou, přistoupil blíže, odhalil příkrvku a se srdceolomným výkřikem vrhá se na strašně zohavenou mrtvolu své milé ženy. Kůň, na kterém dnes poprvé jezdila, avrhl ji se sedla a tu krásnou hlavu její kopytkem roztrhl. Dlouho to trvalo, nežli nabyl opět vědomí. Na ducha a na těle zdrcen, k posledního odpočinku doprovodil onu, jež byla mu na světě vším, na hrobě jejím pak přisahal, že jen svému dítěti, jedinému tu po ní odkazu žiti bude. To bylo tenkrát! Dnes však, když v plném proudu šprýmu ve službě se nalézal, odnesen mu andělem smrti ten poslední odkaz, ten nejdražší klenot. To vše tane na mysl ubohému. On, jenž zarmutek každého ve veselost a ten nejdražší klenot. To vše tane na mysl ubohému. On, jenž zarmutek každého ve veselost a ten nejdražší klenot. To vše tane na mysl ubohému. On, jenž zarmutek každého ve veselost a ten nejdražší klenot. To vše tane na mysl ubohému.

vystrojil pak svému jedináčku pohřeb, jakého se málokterému členu koučujících společnosti kdy dostane. Šaška Augusta obecenstvo pak již nikdy nespapřilo. Ráno po pohřbu svého jedináčka nalezli jej lidé a prostřeným ardem na hrobě své ženy, kde i deeraška od večerajšho dne odpočivala — ("Čaška".)

AD. BRABEC:

P E S.

V srdci čarokrásné šumavy, prostřed dumavých modrých lesů ležela Červená myslivna, v níž bydlel lesník Souček, samotář a podivín.

Odloučen od celého světa, žil svému povolání a svým lesům, ač již pomalu měl na zádech padesát ku.

Hospodařil v myslivně sám a žádná žena nepřekročila práh jeho obydlí.

V blízké hájovně bydliči hájny mu posloužil a tak žil lesní Souček podivuhodně smutný život prostřed šumavských velikánů.

Miloval nekonečně ty velkolepé lesy, kam sotva za nejnepříjemnějších dnů červencových pronikalo zlaté sluneční světlo. Bujné smaragdové kapradí rozplínalo své vějířovité listy prostřed věsu, mechoví a skalin, jímž se proplétaly stříbrné horské prameny, stékající a vrcholů šumavských do roviny.

Nádherná, neskrocená šumavská příroda opět uklidnila jeho raněné srdce, které za neznámé viny v životě tolik protřpělo. Cítil se po letech opět trochu spokojeným, ač byl životem a osudem tolikráte aklamán. Horský vzduch a nekonečná změna v lesní přírodě byly jeho léky uprostřed divukrásných šumavských hvozďů.

Bylo to jednou koncem července, když lesník se svým věrným zamilovaným psem Milánem se vrátil domů ze svého revíru.

Pověšiv dvojku a zapáliv si svou zamilovanou dýmku, posadil se ke stolu, otvíraje došlou korespondenci. Bylo tu několik dopisů z lesního úřadu, noviny a zcela ve-

spod objevilo se jeho zraku malé růžové psaníčko. Adresa byla psá na něžnou ženskou rukou.

Podivně vzrušen, poznal lesní známý rukopis a s třesoucí se rukou otevřel nejdříve růžový dopis. Sem do této samoty zalétl z města růžový dopis od ženy. Byl ihned podivně vzrušen, neboť poznal známé ženské tahy písma.

Chvatně přečetl nyní rozrušený muž psaní a když dočetl, bylo znáti, jak mocně vzrušení a pohnutí v tom okamžiku naplnilo jeho srdce.

Celé drama svého života opět prožíval. Chvilí díval se na dopis, pouštěje ze své dýmky modré kotouče dýmu do výše.

Konečně odhodil dopis na stůl, přecházející nekliďně pokojem, jebož stěny ozdobeny byly parohy srneců a jelenů, jež svou dvojkou zastřelil a jejich říjení bylo kdysi až do myslivny slyšeti.

Jeho černým plnovousem zarostlá tvář nabyla podivuhodného výrazu a jakýsi těžký smutek rozložil se po jeho tváři. Na tisíce nejružnějších myšlének opět počalo trýzniti jeho srdce i duši. Byl jako v klatbě své sudby, která pomalu ale jistě stopovala jeho kroky až sem do neschůdných šumavských hor a hrozila s nevěstěni prudkostí znova rozrušiti ohromnou bouři v jeho chorém nitru.

Zatím venku se setmělo a těžká bouře se hnala od Plokensteinu. Sivá mračna rozložila se na nebi a krvavéblesky osvětlovaly pokoj, v němž byla skoro tma.

Ve chvíli odehrával se boj v přírodě a boj v srdci opuštěného člověka.

Lesní Souček přistoupil několikráte k oknu a bylo z toho obličej jeho znáti, že jakési drama odehrává se v jeho nitru. Hojný pot údesu stekal po jeho tváři a jeho ruce se třásly rozčilením.

Jakoby nějaká nešťastná láska trápila jeho choré srdce, s nímž se před zlobou žiti uchýlil v plně síle života do srdce šumavských hvozďů.

Venku zatím spustil prudký chladný liják a lesník v těžké zdumání usedl na pohovku a schýlil svou hlavu do dlaní. Horké slzy

stékaly po jeho sluncem do černa opálené tváři. V té své opuštěnosti neměl nikoho, komu se mohl svěřiti se svým žalem a v té chvíli bylo znáti, jak s opálené tváře nešetrně setřel si opalové leskou slzu z očí.

A zatím venku zuřila prudká bouře, sesilující se co chvílí.

Najednou přikradl se k svému pánovi jeho zamilovaný stavěcí pes a hleděl se k němu lichotiti, pokládaje svou hlavu na jeho klín. — Hned na to opět zdvihnul svou přední tlapku, lísal a přisunul se zcela blízko k nohám svého pána a konečně podával mu tlapku, jakoby chtěl svému pánu dokázat, že aspoň někdo zůstal mu věrným v životě.

A psova přichylnost dojala citlivého myslivce měrou netušenou. Teď již nestržel se a slzy velké jako hrách stékaly po opáleném obličejí.

"Aspoň ten pes v životě člověku rozumí!" zavzlyčel si opuštěný lesník, hladě věrného Milána po zádech.

Zatím bouře zuřila se vší prudkostí dále. Lesník Souček usedl znova ku stolu a napsal na rychlo dopis. A když tento zapečetil, přistoupil odhodlaně ku skříní, v níž visela nabitá dvojká, vzal ji do ruky a jedním trhnutím namířil hlavou na své raněné srdce.

V tom okamžiku však pes a ohromným skokem vyskočil na dvojká a strhnul ji k zemi.

Rána namířená na prsa lesníka vyšla. Nezasáhla však prsa nešťastného muže, nýbrž kulka prorazila lebku věrného zvířete.

Pes svíjel se v bolesti v posledním tažení na zemi, když lesník žalem nad ztrátou věrného Milána, jako pološiflený vyběhl ven do noci, ozářené krvavýmiblesky, v níž s obrovskou zuřivostí řádila šumavská bouře.

A za nedlouho na to věrný pes dokončil v smutném pokoji svého pána.

Stěhování nábytku a dovážení kufrů na nádraží obstarává v Omaha

JOE VOLENEC,
spolehlivý český expresák.
Obydlí 2421 So. 19. Str.
Tel. Douglas 5879
Stanice na 13. a William.
Tel. Douglas 4291.
Kdo by si přál obchod ten to vykupiti, nechť se u mně co nejdříve přihlásí.
1-6m

Jos. L. Padrnos
právník a veřejný notář.
Spolehlivý zástupce u všech soudů. — Ojštěje též proti ohni u neplátců polednosti.
Tel. Douglas 4425. 14-1f
16. a William ulice, Omaha, Neb.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
103 Barker Block. 15. a Farnam.
Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

HOSTINEC A RESTAURANT
v Metzově Sini.
1245-1247 So. 13th St. Omaha
.....vlastní nyní.....

Bratří Divišové
Metzův ležák stáje na čepu. Výborná vína, kofalky a imp. hřký vždy na skladě.
Pravá česká kuchyně. Čistě a chutně připravená jídla každý čas. Pro hosty z venkova čistě pokoje.
Ct. spolůkám za mírné podmínky pronajímáme sál, jakož i místnost spolkovou. 311r

Vzorné zařízený **HOSTINEC**
— vlastní —
Frank :: Semerád
16. a William ulice, Omaha, Neb.
Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované pilsenské stáje na čepu. — Korbelova vína a nejlepší lihoviny proká a ve velkém. — Chutný zákusek stáje při ruce.

Chcete-li nejlepší pivo na západě, objednejte si

Storiz

Triumph Beer

STORZOVO PIVO vaří se z nejlepšího ječmene, sladů, českého chmele zátoeckého a čistě artozské vody. Získalo nejvyšší ceny na třech mezinárodních výstavách a je duos nejoblíbenějším pivem v samsimissippakých státech. Vaří se ba a prodává daleko více než kteréhokoli jiného piva na střed. Západě. Stojíte-li o jakkoust, čistotu a výbornou chuť při pití piva, pak vše te naleznete při pivu Storzo. Nalezli vám Storzoovo pivo dostati v městě, pak vyplňte objednací lístek. Za správuou dodávku se ručí.

CHAS. STORZ
Dealer in
Storz Brewing Co.'s Beer
1827-1829 Sherman Ave.
(Next door north of Storz Brewery)
Omaha, Nebr.

OBJEDNACÍ LÍSTEK:

.....191.....

Guarantee— Washed finddollars, for which please ship me,

via
Name.....
Town..... State.....

.....casks, 4 dozen large bottles, Storz Triumph Beer, at \$9.00 per case
.....casks, 10 dozen small bottles, " " " at 10.00 per case
.....cases, 2 dozen large bottles, " " " at 3.45 per case
.....cases, 5 dozen small bottles, " " " at 3.45 per case

Prices, F. O. B. Omaha

Kompšete spít od Vše svojí prádní láhve a zaplatíte za dopravu. Nebo je taky připomene k dobru na Vašem účtu, jakmile je obdržíte a spotříté. Zpětnou dopravu hradíme.

.....Bodny s 4 tucty prádních velkých láhvi.....\$2.25 | Bodny s 2 tucty velkých prádních láhvi.....\$1.20
.....Bodny s 10 tucty malých prádních láhvi.....2.50 | Bodny s 3 tucty malých prádních láhvi..... 1.20

Strážka za nedobrot láhvi: vlté 37 1/2c, tuct; malé 23c, tuct. Prádní bodny (bez láhvi) 45 centů.

Připomenuti: Ke každé objednávce přiložte obnos a zášlka ihned s odesle.

**Veškeré objednávky adresujte na Chas. Storz (Consumers Distributor)
1827-1829 Sherman ave., OMAHA, NEB.**